

Uutiskirje Pia ja Mikko Pyhtilä 1/2015

Mwanza 14.4.2015

Hei kaikki,

tässä vuoden ensimmäinen kirjeemme. Pahoittelemme, että joulukirjeemme seikkaili joulun alla ja osa teistä ei saanut sitä ehkä koskaan mutta sellaista tapahtuu joskus vahingossa. Nyt on kuitenkin tämä kirje kevättä täynnä! Samalla tervehdys erityisesti kaikkiin uusiin ja vanhoihin nimikkoseurakuntiimme!

Nyt sataa vettä, on satanut koko päivän ja ukkonenkin on näyttäytynyt. Sade on niin todella kaivattu asia, sää näytti jo uhkaavan kuivalta maissin ja muiden viljelysten suhteen. Osa sadosta ehti kuivua pelloille mutta ehkä nyt kuitenkin on vielä toivoa näiden sateiden myötä. Elämme Pääsiäisen jälkeistä aikaa ja katseet ja suunnitelmat ulottuvat jo pitkälle kesä-heinäkuulle. Palasimme pari päivää sitten Suomen Lähetysseuran työntekijöiden vuosittaisesta työntekijäkokouksesta. Useimmat meistä eivät tapaa toisiaan juuri koskaan muuten kuin tuossa vuosittaisessa kokouksessa joten asioita ja kuulumisia riittää.

Pian työstä:

Kummityön kuvioihin kuuluu, että tässä Pääsiäisen ympärillä lapset ovat lomilla kouluistaan. Neljäs- ja seitsemäluokkalaiset tosin opiskelevat ahkerasti tämänkin loman valtakunnallisten kokeiden vuoksi. Valmistelemme kuumeisesti myös toukokuussa järjestettävää järjestyksessään toista lastensuojelun koulutusta yhteistyökumppaneille. Joulukuussa saimme koolle 65 rehtoria, vararehtoria, kirkkoherroja ja muita kirkossa johtavissa asemassa olevia henkilöitä, kaupungin- ja erityisesti sosiaalityössä toimivia henkilöitä, sairaanhoitajia ja muita Kummityössä tavalla tai toisella mukana olevia henkilöitä. Aiheet olivat kovia; koulussa ja kotona tapahtuva väkivalta ja kuinka siihen puuttua, miksi henkilö käyttäytyy väkivaltaisesti lasta kohtaan jne. Ehkä parhaiten kuulijoiden mieleen jäi demonstraatio, jonka yhdessä osassa täysinäistä cocacolakulua ravisteltiin voimakkaasti (pullo edusti raivoa täynnä olevaa ihmistä) ja sitten se yhtäkkiä avattiin. Sotku oli hirveä ja jäljet vaikeasti siivottavat, Colaa lensi kattoon ja ihmisten vaatteiden päälle. Lyhyesti: näin syntyvät monet väkivaltatilanteetkin, kun raivostunut vanhempi/opettaja tekee parissa sekunnissa jonkun teon, joka aiheuttaa suurta vahinkoa.

Elämä ei ole pelkkää surkeiden asioiden ympärillä pyörimistä ja siksi tahdon kertoa teille, että Kummikomitean viime kokouksessa päätimme lähteä etsimään ”piilotettuja” lapsia kevään aikana, tarkemmin jo ensi viikolla. Nämä lapset ovat vammaisia tai mielenterveysongelmaisia lapsia, joita vanhemmat piilottavat kodeissaan koska eivät kehtaa/uskalla tuoda heitä esiin. Nämä lapset luonnollisesti jäävät kaiken avun ja tuen ulkopuolelle, ja siihen haluamme nyt herätystä. Meillä on tietysti vain huhuja näistä lapsista mutta aloitamme ovelta-ovelta työn siis ensi viikolla. Mikäli löydämme näitä perheitä, kutsumme heitä mukaan koulutukseen, joka on siis toukokuussa.

Vielä kerron iloisen uutisen, että Imanin seurakunta otti pienten neuvottelujen jälkeen rohkean askeleen eteenpäin ja alkoi erityisoppilaitoksen puutarhaopiskelijoiden harjoittelupaikaksi! Harjoittelu kestää 2 vkoa ja on huima askel kohti avoimuutta, yleensä vammaisia ei juuri missään näy. Samassa erityiskoulussa meillä on yksi mielenterveysongelmista kärsivä Kummilapsi opiskelemaan elämisen taitoja, ja kädenojennuksena tällaiselle hienolle työlle jota teemme yhdessä, tarjoamme kummirahoilla päiväruuan näille puutarhaoppilaille vaikka he eivät kummilapsia olekaan. Pysyttekö perässä!? Nyt seurakunnassa on ahertanut 2 viikkoa Haki ja Sunday, mukavia nuoria miehiä molemmat.

Mikon työstä:

Sinema Leo työn viimeaikojen kuulumiset ovat myös ihan mukavia. Työ menee eteenpäin, auto on liikkeellä kaksi viikkoa kuukaudesta ja ihmisiä osallistuu paljon tapahtumiin. Matkaan mahtuu lukematon määrä kohtaamisia erilaisten ihmisten kanssa. Viimeisimmältä reissulta palattuaan evankelistat kertoivat, että olivat eräässä kylässä kuulleet, ettei alueen pappi ollut käynyt siellä yli puoleen vuoteen. Jo aiemmin yksi kylän vanhoista miehistä oli lupautunut seurakunnan paimeneksi, evankelistaksi ja omin voimin he olivat pitäneet jumalanpalveluksia. Sunnuntaina tiimi osallistui kylän jumalanpalvelukseen, joka oli alkanut suoraan epistolatekstistä, mies oli lukenut perään evankeliumitekstin ja saarnan kohdalla sitten sanonut: ”minulla ei ole tuohon mitään lisättävää” . ”Koulutusta, koulutusta, sitä siellä tarvitaan” tuumailivat evankelistat palattuaan.

Myös Victoriajärven saarissa alkanut työ on tuottanut hedelmää. Saaren jo pidemmän aikaa sitten nukahtaneissa seurakunnissa on alkanut esiintyä uutta eloa, ihmisiä on palannut kirkon yhteyteen ja uusiakin on tavoitettu. Haasteita kyllä riittää. Yhdessä saaren neljästä seurakunnasta ei koko pääsiäisen aikaan oltu toteutettu kuin pelkkä pääsiäisaamun jumalanpalvelus. Työ saaristossa on ennen kaikkea seurakuntien vastuunkantajien koulutusta. Osalla heistä on hyvin ohut kristillinen pohja, jota halutaan nyt auttaa vahvistamaan.

Pia ja Mikko Pyhtilä

Tulimme Tansaniaan Victoriajärven Itäiseen hiippakuntaan (ELVD) alkuvuonna 2007. Pia toimii kummityön koordinaattorina ja Mikko kahdessa hiippakunnassa (ELVD ja SELVD) Lähetys ja Evankelointityön koordinaattorina.

Suomen Lähetysseura toteuttaa

Jumalan rakkautta sanoin ja teoin.
Teemme työtä 30 maassa lähes sadan kirkon ja järjestökumppanin kanssa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.

Omasta puolestani työssä on yksi mielenkiintoisimpia vaiheita menossa. Olemme puhuneet hiippakunnassa jo pidempään, että yrittäisimme siirtää Sinema Leo toiminnan kokonaan hiippakunnan harteille. Taloudellista tukea se tarvitsee edelleen, niin kuin ennenkin, mutta nyt tuntuisi olevan sen aika, että työ ei enään tarvitsisi lähetystyöntekijää. Siksi olen koko ajan vetäytynyt toiminnasta enemmän ja enemmän taka-alalle ja viimeksi tiimin kanssa tavatessamme päätettiin, etten enään tee yhtään raha-anomusta työn nimissä. Tavoitteena on, että ensivuoden alusta työmuoto toimisi kokonaan paikallisin voimin, ja olisin vain taustalla jo tarvetta tulee. Tällaisessa työssä on joskus ongelmana, että kaiken kiireen keskellä on vain paljon helpompi tehdä itse jokin asia, vaikkapa Suomeen lähtevä raportti, kuin ottaa vähän aikaa ja opettaa sen tekeminen jollekin toiselle. Mutta loppupeleissä sellainen ei ole oikein kestävä. Samalla kun Sinema Leo työssä aikaa vapautuu, pystyn ottamaan jotain muuta työtä lisäksi. Mielenkiinnolla odotan, millaista työtä hiippakunta ehdottaa tähän jatkoksi.

Kiitos teille työmme tukemisesta ja perheemme muistamisesta! Toivotamme teille Taivaan Isän siunaamaa kevättä!

Pia ja Mikko

Pia ja Mikko Pyhtilä

Tulimme Tansaniaan Victoriajärven Itäiseen hiippakuntaan (ELVD) alkuvuonna 2007. Pia toimii kummityön koordinaattorina ja Mikko kahdessa hiippakunnassa (ELVD ja SELVD) Lähetys ja Evankeliointityön koordinaattorina.

Suomen Lähetysseura toteuttaa

Jumalan rakkautta sanoin ja teoin.
Teemme työtä 30 maassa lähes sadan kirkon ja järjestökumppanin kanssa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.

